

מ"ת 38075/07/15 - מדינת ישראל נגד מחמד דאר אלשיך, סעדי דאר אלשיך, עיסא ג'אבר

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

מ"ת 38075-07-15 מדינת ישראל נ' עיסא ג'אבר (עציר) ואח'

המבקשת
(המאשימה)
נגד
המשיבים

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

1. מחמד דאר אלשיך (עציר)
 2. סעדי דאר אלשיך (עציר)
 3. עיסא ג'אבר (עציר)
- משיב 3 ע"י ב"כ עו"ד מוחמד עווד ועו"ד שמעון קוקוש

החלטה בעניינו של משיב 3

1. לפניי בקשה למעצרו של משיב 3 (להלן - המשיב) עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 38046-07-15, שבו הואשם בעבירות הבאות: שוד בחבורה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(2) לחוק; והסעת שוהים בלתי חוקיים - לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. על-פי הנטען, עבירות השוד וגרימת החבלה החמורה בוצעו יחד עם שותפיו של המשיב - משיבים 1 ו-2 - שבעניינם הוגש כתב-אישום נפרד בת"פ 38063-07-15. המבקשת הגישה שני כתבי-אישום נפרדים, כדי לאפשר את העדת משיבים 1 ו-2 כעדי תביעה במשפטו של המשיב; אך בקשת המעצר הוגשה כבקשה משותפת לשני התיקים. יצוין, כי משיבים 1 ו-2 נעצרו בהסכמתם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.
3. להלן העובדות המיוחסות למשיב כתב-האישום. משיב 1 ומשיב 2 הנם תושבי כפר בידו, הנתון לשליטת הרשות הפלסטינית, ובמועד הרלבנטי לאישום לא היה ברשותם היתר כניסה לישראל. המשיב הנו תושב ישראל. ברקע לאישום - היכרותו של משיב 2 את המתלוננות, עת עבד בשיפוץ מטבח בדירתן בשכונת נווה יעקב בירושלים במהלך קיץ 2014. בדירה התגוררו האחיות אס' ו-א' (ילידות 1950 ו-1946). האחרונה, שהנה כבדת ראייה, התגוררה במקום עם בתה.

בראשית חודש יוני 2015 קשרו שלושת המשיבים ואדם אחר שזהותו אינה ידועה למבקשת (להלן - האחר), קשר לבצע שוד בדירה ביום 15.6.15 בשעות הבוקר, בסברם כי לא יתקשו למנוע מהמתלוננות להתנגד לשוד, שכן מדובר בנשים מבוגרות. במועד האמור, בשעות הבוקר המוקדמות, טיפסו משיב 1 והאחר מעל גדר הפרדה באזור א-ארם ונכנסו שלא כדין לתוך שטח ישראל. משיב 2 נכנס ללא היתר לשטח ישראל דרך מחסום קלנדיה. המשיב הגיע למחסום קלנדיה ברכבו ואסף את משיב 2, ומשם נסע לאסוף את משיב 1 ואת האחר. הארבעה נסעו ברכבו של המשיב לבניין שבו מתגוררות המתלוננות. בהגיעם למקום, בהתאם לסיכום ביניהם, נכנס המשיב לבניין ודפק על דלת הדירה, כדי לבדוק מי נמצא בתוכה. הוא מסר ל-אס' ג'ריקן וביקש שתמלא אותו במים. האחרונה לקחה מידי את ג'ריקן, נעלה את הדלת בפניו, מילאה את ג'ריקן במים והשאירה אותו מחוץ לדלת הדירה. זמן קצר לאחר מכן, הגיעה לדירה ק', אחותן של אס' ו-א', אף היא בשנות ה-60 לחייה, ואס' יצאה מהדירה. לאחר ששלושת המשיבים והאחר הבחינו ב-ק' מתקרבת לבניין, החליטו הארבעה להוציא לפועל באופן מיידי את תוכניתם העבריינית.

בסמוך לשעה 9:30 עלו משיבים 1 ו-2 והאחר לדירה, ואילו המשיב המתין ברכב ושימש כתצפיתן. משיבים 1 ו-2 עטו גרביהם על ידיהם על-מנת שלא להשאיר טביעות אצבע, ומשיב 1 הצטייד מבעוד מועד בחבל. השלושה דפקו על דלת הדירה. ק', פתחה את הדלת כדי לברר במי מדובר, משהבחינה במשיבים 1 ו-2 ובאחר, ניסתה לסגור את הדלת. ואולם השלושה דחפו את הדלת בעוצמה והפילו את ק' על הרצפה. משיב 2 אחז בה, חסם את פיה בכף ידו, גרר אותה לחדר האמבטיה, סתר לה וקשר חתיכת בד סביב פיה. במקביל, משיב 1 אחז ב-א', סתם את פיה באמצעות כף ידו והושיבה על הרצפה. משניסתה להתנגד, נשך משיב 1 את אחת מאצבעותיה, ובהמשך - קשר סביב פיה חתיכת בד וכפת את ידיה באמצעות חבל. הוא אף הסיר מצווארה שרשרת ונטל אותה. משיב 2 נותר אותה עת עם ק' במקלחת; ומשיב 1 והאחר החלו לגנוב רכוש מהדירה, זאת לאחר שהאחר עטה על ידיו גרביים שמצא בדירה, על-מנת שלא להותיר טביעות אצבעות. משיב 1 הסיר מידיה ומצווארה של ק' צמיד ושרשרת ונטל אותם. השלושה חיפשו בדירה אחר רכוש בעל ערך, תוך גרימת אי-סדר רב והרס. הם גנבו מהדירה רכוש רב: תכשיטים שנמצאו בדירה, תכשיטים ושעונים שענדו ק' ו-א' על גופן, טלפון נייד ושני מחשבים ניידים. לאחר שסיימו לאסוף את הרכוש הגנוב, כפתו משיבים 1 ו-2 את ידיה ורגליה של ק' באמצעות חבל, ואף איימו, אגב הדגמת תנועת "שחיטה" על הצוואר (כלשון כתב-האישום), כי כך יהיה אם תתקשר למשטרה. השלושה יצאו מהדירה, ונעלו אחריהם את הדלת באמצעות מפתח שנטלו עמם. הם נכנסו לרכב שבו המתין המשיב; והאחרון הסיעם למחסום קלנדיה, משם יצאו משטח ישראל. כתוצאה ממעשי האלימות שננקטו כלפי ק', נגרם שבר בידה, והיא נזקקה לטיפול רפואי הכולל ניתוח ואשפוז.

4. בדיון הראשון שהתקיים בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ביום 27.7.15, חלק ב"כ המשיב על קיומן של

ראיות לכאורה נגד מרשו. הוא אישר במהלך אותו דיון, כי קיימות ראיות לכאורה לפיהן משיבים 1 ו-2 ביצעו את עבירות השוד וגרימת החבלה החמורה לאחת המתלוננות. לגרסתו, למרות שהשניים הפלילו את המשיב כמי שהיה שותף לעבירות, קיים כרסום משמעותי בתשתית הראייתית המפלילה את המשיב, ואין בחומר החקירה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתו של המשיב במיוחס לו. לחלופין, ככל שייקבע כי קיימות ראיות לכאורה, לא חלק הסנגור על קיומה של עילת מעצר נגד המשיב, ועתר לשחרורו לחלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" תחת פיקוחם של סבו, סבתו ואביו.

5. עם תום הדיון הראשון עיינתי בחומר החקירה, שנאגד בשני קלסרים, ומשנתחוויר כי לבית-המשפט הועבר רק חלק מחקירות העדים, וכי (כלשון ב"כ המבקשת) - "חלק גדול מההקלטות טרם תומללו" - הוזמנו הצדדים להשלמת טיעונים בשאלת הראיות לכאורה, ליום 3.8.15.

6. בדיון שהתקיים ביום 3.8.15, בעקבות הערותי על חומר החקירה שנבחן על-ידי, הודיע ב"כ המשיב כי הוא מאשר קיומן של ראיות לכאורה, ולו על בסיס ההודעות בכתב המצויות בתיק החקירה; וכי הוא שומר לעצמו את הזכות לטעון בהמשך הדיון לכרסום בעוצמת הראיות לכאורה, לאחר קבלת תמלילי החקירות. בהמשך אותו דיון ניתנה החלטה, לבקשת ב"כ המשיב, בדבר הזמנת תסקיר מעצר, והדיון נדחה ליום 6.9.15, לשם קבלת תסקיר מעצר ומתן אפשרות למאשימה לדאוג להכנת תמלילים של החקירות שהוקלטו.

7. בדיון המשלים שהתקיים ביום 6.9.15 נתחוויר, כי טרם תומללו מלוא החקירות, אלא חלקן; והצדדים השלימו טיעוניהם בבקשה למעצר על-יסוד החומר העדכני הקיים. עוד התברר במהלך דיון זה, כי בין לבין, נעצר האדם האחר, שעל-פי הראיות לכאורה היה שותף לביצוע השוד - מוסטפא; וכי הלה אף נעצר עד לתום ההליכים בהליך נפרד. לקראת אותו דיון נתקבל תסקיר המעצר. הסנגור, שלא חלק כאמור על קיומן של ראיות לכאורה, טען בדיון המשלים, כי עיקר הפללתו של המשיב מבוססת על עדותו של משיב 1, וכי יש כרסום בעוצמת הראיות לכאורה, אשר מצדיק נקיטת חלופת מעצר בדרך של "מעצר בית". המאשימה גרסה, כי אין כרסום בעוצמת הראיות לכאורה, וכי חלופת מעצר לא תפיג את הסיכון הנשקף מהמשיב לביטחון הציבור. עם תום הדיון האמור, נמסר תיק החקירה לעיוני פעם נוספת, כאשר כל צד הדגיש את החלקים מהעדויות והתמלילים, התומכים, לשיטתו, בטיעונו.

8. לאחר עיון בתיק החקירה, הכולל כאמור הודעות ותמלילים רבים, נחה דעתי כי יש בחומר החקירה ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות שיוחסו לו בכתב-האישום. כפי שצוין, גם הסנגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, אך טען לכרסום בעוצמת הראיות. הראיות לכאורה מבוססות, בין-השאר, על הודעותיהן

של המתלוננות - על עצם ביצוע השוד, ועל הודאות משיבים 1 ו-2 (הן באמרות בכתב והן בהקלטות) בהשתתפות בביצוע השוד, אגב הפללת המשיב כמי שנטל בו חלק.

משיב 1 הפליל את המשיב באופן מלא, הן בשותפות לתכנון המעשים, והן בשותפות בביצוע. בחקירותיו הראשונות ניסה משיב 1 להסתיר את מעורבותו של המשיב באירועים הנדונים. אולם, בהמשך חקירתו מסר, כי המשיב - נטל חלק בתכנון מוקדם של הכנסתם לישראל של משיבים 1 ו-2 לצורך ביצוע שוד או גניבה; סייע לשניים להיכנס לישראל שלא כדין והיה שותף מלא לתכנית לבצע את השוד; הסיע את משיבים 1 ו-2 ואת מוסטפא לביתן של המתלוננות; עלה לדירה כדי לבדוק אם המתלוננות נמצאות בה, ואגב כך ביקש מאחת מהן מים; ירד לרכב ודיווח למשיבים ולמוסטפא כי "הכל בסדר", בבחינת אישור ההוצאה לפועל של התוכנית העבריינית; המתין ברכב בעת שמשיבים 1 ו-2 ומוסטפא עלו לדירה לבצע את השוד; ומילט את השלושה ברכבו, בתכוף לאחר ביצוע השוד, אל מעבר לקו הירוק.

משיב 2 הפליל את המשיב באופן חלקי. משיב 2 טען, כי הגיע לדירת המתלוננות לצורך גביית חוב בגין עבודות שביצע במקום, והתכוון - ככל שלא ישולם לו החוב - לפרק ארונות מטבח שהתקין בעבר בדירה. בהמשך לגרסתו זו, אף טען, כי המשיב התבקש להסיע אותו ואת בנו לדירה לשם גביית חוב. הגרסה, בדבר הגעה לדירה לשם גביית חוב, נסתרת הן בהודעותיהן של המתלוננות והן בהודעה שנגבתה מהקבלן שביצע עבודות בדירה. גרסת משיב 2 בעניין זה אף מופרכת מאליה, זאת הואיל ועל פי הראיות לכאורה, מיד עם הכניסה לדירה הותקפו המתלוננות ונשדדו. מכל מקום, יש באמרותיו בחקירה של משיב 2 כדי להפליל את המשיב כמי שנטל חלק בביצוע השוד. משיב 2 מסר, כי המשיב - אסף אותו ואת בנו (משיב 1) באזור קו התפר וסייע להם להיכנס לישראל; הסיע אותם ואת מוסטפא לדירת המתלוננות; עלה לדירה, כדי לברר אם המתלוננות בדירה ואף ביקש מהן מים; ירד מהדירה לרכב עם ג'ריקן מים שהמתלוננות מילאו עבורו; המתין ברכב בעת ביצוע השוד על-ידי משיבים 1 ו-2 ומוסטפא; ומילט את השלושה מהזירה, בתכוף לאחר השוד, אל מעבר לקו התפר.

המשיב טען בחקירותיו במשטרה, כי רק הסיע את השלושה לאזור דירת המתלוננות, מבלי לדעת את מטרת הנסיעה; וכי לאחר שהוריד את הנוסעים נסע מהמקום, ולא ראה אותם בהמשך - וממילא לא הסיעם מהזירה. הכחשתו של המשיב, כי המתין בזירה ואף מילט את משיבים 1 ו-2 ומוסטפא, הנה על-פי הראיות לכאורה הכחשה כוזבת; ויש בה כדי לחזק את המסקנה, לפיה היה שותף לתכנון השוד ולביצועו.

בתשתית הראייתית האמורה, וכן במחקרי התקשורת הסלולארית המצביעים כי המשיב המתין ליד דירת המתלוננות במהלך ביצוע השוד - יש כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב-האישום.

9. לא מצאתי, כי חל כרסום בעוצמת הראיות לכאורה, באופן המצדיק שחרור המשיב לחלופת מעצר. הסנגור טען לכרסום בעוצמת הראיות, לאור גרסתו של משיב 2 לפיה נאמר למשיב שמטרת הנסיעה היא דרישת תשלום חוב, ולנוכח מספר טעמים נוספים: האחד - פניות חוזרות ונשנות של החוקרים ושל המדובב למשיב 1, לשיתוף פעולה בחקירה, כדי שיוכל לסייע לאביו, משיב 2, שהיה במצב רפואי קשה; השני - הצגת שאלות מדריכות על-ידי החוקרים למשיב 1 בכל הנוגע למעורבות המשיב; והשלישי - מתן מניע למשיב 1 על-ידי החוקרים להפליל את המשיב, עת אמרו לו שהמשיב הפלילו, דבר שגרם למשיב אף להגיב בעוינות ובבוטות כלפי המשיב.

גרסתו של משיב 2, לפיה ביקש מהמשיב להסיעו לדירה לצורך דרישת חוב עבור עבודות שביצע בדירה, אינה מכרסמת בעוצמת הראיות המפלילות את המשיב; שכן, כאמור, על תכלית הנסיעה לדירת המתלוננות הובאה גרסתו הברורה של משיב 1. ניכר מחומר החקירה, כי משיב 2 ביקש להמעיט בחומרת מעשיו ומעשיהם של שותפיו, עת ציין כי ההגעה לדירה הייתה לתכלית של פירוק ארונות שהתקין, על-רקע חוב כספי, ולא לצורך ביצוע עבירה פלילית - תכלית המופרכת בתשתית הראיות לכאורה, כאמור.

מעיון בהודעותיו במשטרה של משיב 1, וכן בתמלילי חקירותיו המוקלטות, לא עולה כי גרסתו המפלילה את המשיב, כמי שהיה שותף לביצוע השוד, נבעה מהדרכת החוקרים. אכן החוקרים הפצירו במשיב 1 לשתף פעולה בחקירה, בצינור כי בכך יעזור לאביו, ואף אמרו לו כי המשיב הפליל אותו. אולם, אין בכך כדי לכרסת בתשתית הראיות לכאורה, ובפרט כאשר משיב 1 מסר גרסה ההולמת את עדויות המתלוננות, תואמת את גרסת אביו ומתיישבת עם מחקר התקשורת הסלולארי. מכל מקום, בשלב זה בית-משפט לא נדרש לבחון את משקל הראיות; וקיימות, כאמור, ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בכל העבירות המיוחסות לו בכתב-האישום.

למעלה מן הנדרש יצוין, כי אף אם חל כרסום בראיות לכאורה, בשאלה האם התוכנית הספציפית של השוד נתגבשה בפגישה המוקדמת כשלושה ימים לפני האירועים, הרי שממכלול הראיות - הן האמרות המפלילות והן הראיות הנסיבתיות - עולה שביום האירועים ידע המשיב על התוכנית העבריינית לביצוע השוד, עת נטל חלק בביצוע העבירות, כמבצע עיקרי בצוותא - בכך שאסף את משיבים 1 ו-2 ואת מוסטפא מקו התפר, הסיעם לזירת העבירה, בדק עבורם את הזירה (באמצעות בקשת מים מהמתלוננות), המתין להם ברכב ומילט אותם מהמקום עם הרכוש שנגנב בשוד.

10. אשר על כן, ומשאין כרסום בעוצמת הראיות לכאורה, קמה עילה למעצרו של המשיב. על קיומה של עילת המעצר, לא חלק ב"כ המשיב, והמחלוקת מתמקדת בשאלה האם קיימת חלופת מעצר שתשיג את מטרת המעצר.

11. המשיב הנו בן 22, נשוי ואב לפעוטה כבת כארבעה חודשים. מתסקיר המעצר שהוגש עוד בטרם התקיים הדיון המשלים, עולה כי עובר למעצרו התגורר המשיב בבית משפחתו בשכונת א-טור, ועבד עם אביו בעסק משפחתי להתקנת מצלמות אבטחה ושערים חשמליים. לחובתו של המשיב הרשעה קודמת משנת 2014, בגין עבירות של פציעה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שנעברו בשנת 2013, ואשר בעטיין נידון לחודשיים מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות. שירות המבחן העריך, כי קיימת רמת סיכון בינונית עד גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק. הערכה זו התבססה - על הרשעתו הקודמת של המשיב בעבירת אלימות וריצוי מאסר בפועל בעבודות שירות; על העמדה הקורבנית שהציג המשיב ביחס למעורבותו בפלילים; ועל הקשיים של המשיב לערוך התבוננות במעשיו ובהשלכות התנהגותו. עוד התרשם שירות המבחן, כי לצד הירתמות בני המשפחה לעזרתו של המשיב, ניכר כי קיים ריחוק מסוים בין המשיב לבין בני משפחתו, וכי המשיב אינו משתף אותם בנעשה עמו, והם אינם מודעים וערניים למציאות חייו. לאור האמור, העריך שירות המבחן, כאמור, כי רמת הסיכון להישנות התנהגות פוגענית הנה בינונית עד גבוהה; ובצד ההתרשמות החיובית מבני משפחת המשיב, הביע שירות המבחן ספק בדבר יכולתם של בני המשפחה, המפקחים המוצעים (אביו, אמו ואחי סבו), לפקח על המשיב בתנאי "מעצר בית" לאורך זמן. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב ממעצרו.

12. ב"כ המשיב הלן על מסקנת שירות המבחן, בכל הנוגע לרמת הסיכון שנקבעה בעניינו של מרשו, בציינו כי למעשה זקף שירות המבחן לחובתו של המשיב את הכחשת מעורבותו באירועים הנדונים - דבר שלא היה צריך להיעשות בשלב של תסקיר מעצר. בכל הנוגע למפקחים המוצעים, ציין ב"כ המשיב כי בשעתו ביקש להציג לשירות המבחן מפקחים נוספים, אך הייתה זאת קצינת המבחן שדרשה לבחון את התאמתם של אביו ואמו של המשיב לשמש כמפקחים, כאשר המשיב ביקש להציע מפקחים נוספים. לאור תסקיר המעצר, שבו הייתה התרשמות חיובית מהמפקחים, אגב הערכה כי הללו יתקשו לפקח על המשיב לאורך זמן - ביקש ב"כ המשיב להזמין תסקיר מעצר משלים לשם בחינת שני מפקחים נוספים - שני דודיו של המשיב, כאשר המשיב יתגורר בבית דודו של אביו. ב"כ המשיבה התנגדה להזמנת תסקיר משלים, וסבורה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

13. העבירות המיוחסות למשיב, על-רקע נסיבות ביצוען, מצביעות על תעוזה עבריינית של ממש, עת חבר הלה יחד עם אחרים לביצוע שוד אלים ואכזרי כלפי המתלוננת. אמנם, המשיב לא נטל חלק פעיל בתקיפה האלימה עצמה.

אולם, כאמור, הוא היה שותף לתוכנית העבריינית, והיה לו תפקיד חיוני ומרכזי בהוצאתה אל הפועל, בכך שהסיע את משיבים 1 ו-2 ואת מוסטפא מאזור יהודה ושומרון לדירת המתלוננות לשם ביצוע השוד, נטל חלק בבדיקה האם המתלוננות נמצאות בבית, המתין ליד הבית ומילט את חבריו מהזירה לאחר ביצוע השוד. לנוכח חומרת המעשים המיוחסים למשיב בכתב-האישום דנן, ועל-רקע כישלון ההרתעה בהליכים המשפטיים שננקטו נגד המשיב בשנת 2014, והערכת שירות המבחן באותו הליך (כמפורט בתסקיר המעצר) כי המשיב נוטל אחריות חלקית לביצוע העבירה שבה הורשע באותו הליך קודם, ונוטה לטשטש את אחריותו למעשיו - סבורני, כפי שהעריך שירות המבחן, כי רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב לביטחון הציבור הנה בדרגה בינונית עד גבוהה.

14. בנסיבות האמורות, סבורני, כפי שאף התרשם שירות המבחן, כי אין בחלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" בבית דודו של אביו, בפיקוח הדוד ושני ההורים, כדי להפיג את הסיכון הנשקף מהמשיב לביטחון הציבור; ובפרט כאשר שירות המבחן התרשם כי המפקחים יתקשו לפקח על המשיב לאורך זמן. זאת ועוד, נוכח רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב לביטחון הציבור, חלופת מעצר בדרך של שחרור בערובה ל"מעצר בית" ללא פיקוח הדוק ואפקטיבי, אינה הולמת, ולא תשיג את תכלית המעצר.

אשר על כן, ייעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 38063-07-15.

עם זאת, פתוחה לפני המשיב האפשרות להגיש בקשה לעיון חוזר, ככל שתוצג חלופה אפקטיבית והדוקה, לאורך זמן, אשר תכלול מעצר באיזוק אלקטרוני ומספר מפקחים נוספים. ככל שתוגש בקשה כזו, יוזמן תסקיר מעצר משלים, ולאחר קבלת התסקיר, תיבחן ההצעה לגופה.

ניתנה היום, ח' בתשרי תשע"ו, 21 בספטמבר 2015, במעמד ב"כ המבקשת, המשיב ובא-כוחו.

יורם נועם, שופט